

**Commentariorvm, Ac Dispvationvm, In Tertiam Partem
Divi Thomae. Tomi Qvinque**

Mysteria Vitæ Christi, Et Utrivsqve Adventvs Eivs Accurata Disputatione Ita
complectens, vt & Scholasticæ doctrinæ studiosis, & Diuini verbi
Concionatoribus vsui esse poßit

Suárez, Francisco

Moguntiaë, M.DC.XVI.

5 V. habuerit humanam scientiam rerum naturalium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94022)

Lau. Iustin.

tica, & eleganter Laurentius Iustinianus, sermone de Assumptione, dicens, Neque Angelica tantum, verum etiam filij iugiter visione, ac colloquio exultant, illi enim celestis visio debebatur, cui incomparabilis gratia inerat plenitudo. Hinc denique Andreas Gretenfis, sermone de Assumptione, Virginem vocat, fontem, qui non possit exauriri diuinorum reuelationum.

And. Cres.

Dubium.
Responsio.

Sed quæret aliquis, qualis esset cognitio, quæ per has reuelationes Virgini communicabatur? Respondetur, non posse aliquid certum, quodq; omnibus reuelationibus commune sic affirmari; sed pro diuersitate obiectorum, ac rerum, vel opportunitatū, credendum est fuisse qualitatem cognitionis. Itaq; sæpe erat cognitio fidei, vt patet in reuelatione, quæ de conceptione filij Dei, & hominis per Gabrielem facta est. Et idem est credibile de reuelatione propriæ salutis, & prædestinationis: (si verum est, illam habuisse) interdum verò fortasse eleuabatur, vt clarè videret, ac intueretur rem, quæ sibi reuelabatur, vel personam, per quam fiebat reuelatio, vt supra cum Athanasio. q. 12. ad Antiochum diximus, vidisse clarè, & in se Gabrielem Angelum sibi incarnationem Christi nuntiantem. Deniq; nonnulla mysteria potuit cognoscere per euidentiā in attestante, sicut Prophetæ interdum illa cognoscebant. Nam, quod ipsi verum ac perfectum Prophetiæ donum habuerit, in sequenti disputatione probandum est.

Athanas.

SECTIO V.

Virum habuerit Beata Virgo humanam scientiam rerum naturalium.

QVæstio hæc intelligi potest de scientia acquisita, & infusa, rursus de infusâ, tam per accidens, quam per se. (suppono enim de rebus etiam, & obiectis naturalibus posse homini communicari scientiam per se infusam: vt in priori tomo agentes de scientijs animæ Christi, latius diximus.) Quidam ergo existimant habuisse Virginem scientias omnes naturales, & humanas, per accidens infusas. Ita sentit Antoninus, 3. p. tit. 15. c. 19. §. 2. & in eandem sententiam refert Albertum. Et suaderi potest primo, quia Adam habuit has scientias infusas. Secundo, quia hæ scientiæ sunt necessariæ primum ad perfectionem scientiæ Theologicæ, in qua diximus Beatam Virginem fuisse instructissimam: deinde ad exactam Scripturarum intelligentiam, deniq; ad scientiam morum, & prudentiam, quam supra diximus habuisse Virginem ab initio infusam, non tantum per accidens. Alij verò addunt, habuisse Virginem harum rerum scientiam etiam per se infusam, vt posset spirituales substantias, Angelos, & animas, prout in se sunt, perfectè cognoscere, ac contemplari. Quæ sententiâ tribui solet Iacobo Christopholitano, in tractatu quodam super Canticum Magnificat.

Antonin.
Albert.Iacob Chri.
stopolit.

Mihi tamen videtur, primo esse verisimilius, non fuisse communicatam Virgini in hac vita scientiam rerum naturalium, naturalem capacitatem intellectus humani superantem, & ita hoc sensu non fuisse illi datam scientiam per se infusam huiusmodi rerum. Hæc conclusio non aliter probatur, nisi, quia de hac scientia Virginis nulla est mentio apud Doctores sanctos, & antiquos Theologos, & alioquin nec necessaria illi fuit ad propriam sanctitatem, & perfectionem, neq; ad munus, & officium, ad quod assumpta fuit; non enim futura erat magistra scientiarum, aut veritatum naturalium. Præterea scientia huiusmodi non est debita statui viatoris, neque ad perfectionem fidei necessaria. Ad hæc, scientia hæc de se viuersalis est, & primario circa res supernaturales versatur, di-

xi-mus autem, de rebus supernaturalibus non habuisse Virginem huiusmodi scientiam, cur ergo existimabimus, habuisse illam de rebus naturalibus, quarum cognitio minus est necessaria? Quod deniq; Beata Virgo habuerit cognitionem propriam substantiarum spiritualium, prout in se sunt, nullum est argumentum, quod habuerit hanc scientiam per se infusam, de qua in hac conclusione loquuti sumus. Primum quidem, quia non fuit necesse, vt habuerit illam cognitionem permanentem, ac per modum habitus, ita vt arbitrio suo posset, cum vellet, spirituales substantias intueri, hoc enim nulla sufficienti ratione, vel autoritate constat, sed solum quod aliquando Diuina reuelatione ad huiusmodi cognitionem fuerit eleuata. Deinde, quia licet concedamus habuisse illam cognitionem habitualement, potuisset fieri per species proportionatas animæ separatæ, confortado solum intellectum Virginis, vt posset illis vii independentiter à corpore mortali, nulla ergo ratione videtur hæc scientia per se infusa necessaria Virgini, nec sine aliquo maiori fundamento asserenda.

Dico secundo verisimile esse habuisse Beatam Virginem per accidens infusam eam cognitionem rerum naturalium, vel moralium, quæ ad perfectam scripturarum intelligentiam, & ad perfectionem Theologicæ doctrinæ, item ad penetranda, explicanda, ac suadenda fidei mysteria, deniq; ad consummatam prudentiam, & cognitionem rerum agendarum, illi fuit necessaria, aut expediens. Hæc conclusio ex ipsis terminis videtur per se probabilis. Nam huiusmodi scientia naturalis ex se, non est admodum necessaria Virgini, neq; ita accommodata statui, & conditioni eius, vt propter se esset expetenda, aut inquirenda. Et ita (vt mea fert opinio) in harum scientiarum vsu parum se exercuit: libentius enim, ac vtilius super naturalium rerum cognitioni, & cōtemplationi vacabat. Nihilominus tamen hæc naturalium veritatum cognitio, ad eos fines, quos in conclusione explicauimus valde utilis est, ac necessaria. Ostendimus autem, decessisse Beatam Virginem habere omnem illam supernaturalem cognitionis perfectionem: ergo credendum est habuisse eam naturalem cognitionem, quæ ad supernaturalem necessaria est: non est autem verisimile proprio labore, ac industria paulatim illam acquisiuisse, quia (vt diximus) non decessit eam in huiusmodi actionibus occupari: ergo verisimile est habuisse hanc cognitionem, vel omnino, vel maiori ex parte dono datam à Deo. Quanquam potuerit etiam ex principijs cognitis, plurimum veritatum cognitionem eicere: plurimum enim valebat ingenio, & patusissimum habebat animum, vt facillimè posset quasdam veritates ex alijs indagare.

Quod si quis inquirat quādo fuerit illi infusa hæc cognitio, & an simul habuerit totam eius perfectionem, vel per discursum, aut interualla temporis. Respondetur rem esse incertam; solumq; dici posse eo tempore, & modo illam habuisse, quo secundum ordinem Diuinæ sapientiæ, & iuxta conditionem, & statum vitæ eius conueniens fuit.

Qualiter
Virgini scientiarum
naturalium
sit infusa.

Dubium.

Responsio.]

SECTIO VI.

Virum in Beata Virgine aliqua fuerit ignorantia.

VPlex à Dialēcticis distinguitur ignorantia, alia positiua consistens in errore, quæ dicitur *præua dispositio*. Alia est priuatiua consistens in carentia scientiæ, quæ dicitur *ignorantia negationis*, quæ à Theologis distingui solet in propriam ignorantiam priuatiuam, quæ dicit carentiam scientiæ debita, aut conuenientis alicui iuxta illius statum, & conditionem.

Ignorantia
quotuplex.